

bratstvo

správy z diaspóry a svätej zeme

Máj 2003 / Iyar 5763

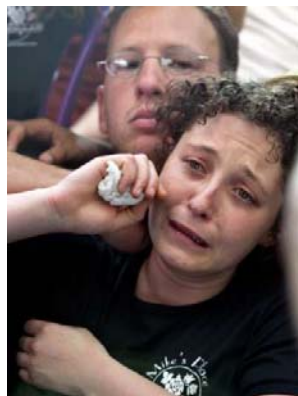
vydané organizáciou Chevra

Abbas verzus Arafat

Izrael verzus Hamas, Hizbullah, Fatah ...

Slovo na úvod

Mesačné správy z Izraela

Múr modlitieb

Out of Zion

Akcia

Ponuka publikácií

strana 2

strana 4

strana 12

strana 16

strana 24

strana 26

SLOVO NA ÚVOD

Milí bratia a sestry,

touto cestou vás pozývame na siedmy ročník konferencie s názvom „... **som Izraelovi Otcom...**“, ktorá sa uskutoční v auguste tohto roku v Žiline. Boli by sme veľmi radi, keby ste prijali naše pozvanie a prišli spolu s nami osláviť nášho Boha a Otca, v spoločných modlitbách žehnať Izraelskému ľudu a prosiť o pokoj pre Jeruzalem.

Okrem spomenutého zámeru modlitieb a chvál je našou túžbou vytvoriť priestor pre vzdelávanie formou prednášok a kázní na danú tému. Modlíme sa za to, aby Boh vo svojej milosti k nám prehovoril cez Jeho slovo, aby sme boli ochotní prijať Jeho povzbudenie i napomenutie, a aby všetci, ktorí tam prídu, odišli s nadšením a pevným rozhodnutím uplatňovať Jeho pravdy v každodennom živote a tak ich šíriť ďalej vo svojej rodine, v spoločenstve, v zbore, v meste.

Ako každý rok, i tento, budeme prezentovať konkrétne projekty zamerané na pomoc Židom v diaspóre (krajiny bývalého Sovietskeho zväzu). Ide o projekty, ktoré pomáhajú ľuďom v núdzi (deťom, starším ľuďom, rodinám) formou potravinových balíkov, teplého jedla, zdravotníckej pomoci, liekov, oblečenia, a pod.

Pre účastníkov konferencie pripravujeme taktiež video projekciu – dokumentárne filmy o prenasledovaní Židov na Slovensku počas II. Svetovej vojny.

Prosíme vás, informujte vašich priateľov, spoločenstvo, alebo zbor o tejto konferencii.

Tešíme sa na vás a ďakujeme za každé ochotné srdce.

Milost' Pána Ježiša Krista a láska Boha Otca nech je s vami.

Shalom

Jozef Janits
Chevra tím

SIEDMY ROČNÍK KONFERENCIA

ZÁMER KONFERENCIE:

Naplnenie túžby ľudí po poznaní Boha.
Vytvorenie prostredia pre spoločné modlitby
v jednote Ducha.
Budovanie mostov medzi kresťanmi a židmi.

14. -17. AUGUST 2003
V ŽILINE, SLOVENSKO

PREDNÁŠAJÚCI:

RON CANTRELL

Žurnalista, dopisovateľ a kazateľ. Pracuje ako vydavateľský manažér pre medzinárodnú organizáciu Bridges for Peace (Mosty pokoja) so sídlom v Izraeli. Svojou prácou pomáha budovať "mosty" medzi kresťanmi a Židmi. So svojou ženou a dvoma deťmi slúžia v Izraeli, kam sa presťahovali z USA.

RANDY LUDEMAN

Kazateľ a pastor dvoch mesiánskych kongregácií v Montane (USA). Ich názov vystihuje ich zámer "House Of The Grafted In" (Dom vštepenia). Ako dieťa nebol vychovávaný k židovstvu. Neskôr sa však dozvedel o svojich koreňoch a rozhodol sa ich študovať, a tak poznať pravdu o svojom pôvode. Má staršiu dcéru a syna. So svojou manželkou Sandi žije na farme v Lewistown (Montana).

STANISLAW GAWEL

Kazateľ a pastor miestneho zboru Apoštolskej cirkvi v Žiline (Slovensko). Pred mnohými rokmi dostal bremeno šíriť poznanie Božích plánov pre židovský ľud do cirkvi. Je praktickým spôsobom zapojený do pomoci Židom žijúcim v diaspóre a v budovaní mostov medzi diaspórou a Izraelom. So svojou manželkou bývajú v Žiline a starajú sa o tri deti.

"...som Izraelovi
Otcem..."

Jeremiáš 31:9

Mesačné správy z Izraela

“...Bola to pravda, čo som počula vo svojej zemi...” (1 Kráľ. 10:6)

IZRAEL NEZTRANENÝ V DRUHEJ VOJNE V ZÁLIVE

“...Videl som ukrutného bezbožníka ukrutnej sily, rozvetveného ako samorostlý strom zelený v domácej zemi. Ale sa pomínul. A hľa, nebolo ho, hľadal som ho, ale sa nenašiel.” (Žalm 37:35,36)

Ako píšeme tieto zvesti, je už vlastne po vojne v Iraku a nielenže neboli žiadne útoky na Izrael, koaličné sily až doteraz nenašli nič, čo aby mohlo byť jasne identifikované ako zbrane hromadného ničenia. 13. apríla Izrael oficiálne znížil stav pohotovosti, to znamená, že sa už nemusia nosiť plynové masky a izolované miestnosti možno používať. Avšak tým, že zo strany USA začali narastať “prázdne reči” voči Sýrii, človek nevie, ako sme vlastne bezpeční. Sýria poprela pomoc Iraku a tiež poprela, že má zbrane hromadného ničenia. Minister zahraničných vecí Sýrie oznámil, že ak bude Sýria napadnutá, “Izrael bude trpieť.” Článok z *New York Times* z 13. apríla hovorí: “Diktátor sa stráca. Tak, kto sa cíti bezpečný?” Mofaz váhal znížiť stav pohotovosti, ale zdá sa, že sa poddal volaniu po “uvoľnení pút” pred Paschou.

Čo toto všetko znamená pre budúcnosť Izraela, ako obyvateľa Blízkeho Východu? Je Stredný Východ miernejší, priateľskejší sused? Je niekoľko spôsobov, ako sa na to pozeráť. Na jednej strane možno povedať, že po páde Saddáma, tyrani a diktátori by sa vo všeobecnosti mohli cítiť skrotení a pokorení. Jeden dôkaz toho je terajší miernejší tón, ktorý vychádza zo Severnej Kórei. Diktátori Stredného Východu tiež mohli vidieť nápis na stene a zmierniť tak nepriateľstvo. Zostáva len pozeráť sa na to, či sa toto bude diať.

Na druhej strane, niektoré totalitné režimy, ktoré boli práve svedkami ďalšej porážky Arabov “križiakmi” ktorí napadli moslimské krajiny, by mohli ľahšie vybuchnúť a byť nepriateľskejší, než predtým. Bashar Assad podľa spravodajcov, povedal: “*Nebudeme čakať, aby nás napadli*”. Ale čo to znamená, to možno len hádať. Predsa len musí zmierniť nepriateľské vyjadrovanie a to pravdepodobne v tej súvislosti, že Sýria poskytuje útočisko živlom Saddámovho gangu a možno dokonca samému Saddámovi. V sobotu, 13. apríla povedal minister obrany Donald Rumsfeld: “*Je nesporné, že niektorí vedúci členovia vlády irackého prezidenta Saddáma Husseina utiekli do Sýrie.*” (*JPost*, 14. apríl).

Pretože USA sa zaviazali ísť po Hizbulláhu, je pravdepodobné, že v niektorom bode v budúcnosti sa Amerika zrazí so Sýriou. Ivo Daalder z Washingtonského inštitútu odborníkov (Brookings Institution) povedal: *“USA pokojne a verejne objasnia to, že Sýria môže skončiť, ak neprestane so svojou podporou Hizbulláhu.”* Z hľadiska Izraela znepokojujúcou vecou ohľadom Sýrie je to, že táto krajina, vedená totalitným režimom, sa nachádza veľmi blízko k Izraelu, má rakety Scud, možno zbrane hromadného ničenia a veľkú nenávisť k Izraelu.

Útok Spojených štátov na Sýriu by pravdepodobne vyvolal útok Sýrie na Izrael.

Ďalším možným výsledkom vojny je to, ako predpovedal egyptský prezident Hosni Mubarak, že *“sa môžu objaviť stovky Bin Ládínov”*. Toto by sa mohlo stať, ak sa skoro neutíši chaos, ktorý najnovšie prebieha v Iraku a nenastane po ňom rapídne zlepšenie života irackého ľudu. V každom prípade sa to môže stať, pretože pôvodný “dôvod” Bin Ládina viesť vojnu proti Spojeným Štátom (okupovanie posvätných moslimských krajín neveriacimi) bol práve pozdvihnutý na tretiu veľmoc. Avšak ani aktivity Al-Káidy sa neobmedzujú na záujmy USA. Dlhú dobu sa vedelo, že medzi Palestínskymi militantmi je vplyv Al-Káidy značný, i keď nie priamo resp. osobne.

Najzávažnejšia vec pre Izrael je to, že Palestínske militantné skupiny odprisahali, že v dôsledku Irackej vojny vystupujú svoje útoky na Izrael. Vcelku boli Arabi, vrátane Palestínčanov šokovaní tým, čo sa stalo v Iraku. Jeden Palestínčan povedal: *“Američania, Briti a Izraelčania prenikli do Bagdadu a myslím si, že tam úspešne dosiahnu to, čo sa im nepodarilo tu v Palestíne. Neustanovia nového Karzaia (vodca Afganistanu) v Iraku.”* A pokračoval ďalej: *“Arabi mali jednu záležitosť a to Palestínu a jednu okupáciu, a to Izraelskú. Avšak toto ráno sa Arabi prebudili do novej záležitosti a novej okupácie. Teraz máme druhú Palestínu v Iraku.”* (Jpost, 11. apríl).

Vodca organizácie islamského džihádu v pásme Gazy, Abdullah al-Shami popísal pád Saddáma ako „zemetrásenie.“ *„Čo sa stalo, nás prekvapilo a šokovalo,“* priznal. *„Ale vojna v Iraku iba posilnila odhodlanie jeho skupiny pokračovať vo vojne proti Izraelu,“* povedal. Pád Iraku nezabráni palestínskemu ľudu, aby pokračoval vo svojej voľbe na “odboj”. Al-Shami a iní vyjadrili prekvapenie, že mesto ako Bagdad sa takmer “okamžite” vzdalo zatiaľ, čo Palestínčania na Západnom brehu a v pásme Gazy “vytrvalo bojovali proti Izraelu viac ako dva roky.”

Tak sa zdá, že sa Palestínčania málo, alebo nič nepoučili z vojny v Iraku. Vyzerá to tak, že sú rozhodnutí pokračovať v krviprelievaní, veriac, že to bude cesta víťazstva a dokončenia. Ešte stále uchovávajú v srdci nádeje “o slávnom vojenskom víťazstve” nad Izraelom; žijú v minulosti, živiac svoje sny, ktoré majú malú možnosť vyplnenia. Samozrejme, človek praje autonómiu, rovnako i dobrý život pre Palestínčanov. Ale niet priestoru pre dva štáty západne od brehu Jordán, nie to ešte aby bol jeden vybudovaný na krvipreliatí a násilí.

SÝRIA SA VYHRÁŽA IZRAELU

Diktátor Sýrie Bashar Assad nedávno varoval, že v prípade útoku USA na Sýriu bude *“Izrael trpieť.”* Ako sa vojna v Iraku chýlila ku koncu, začali narastať prázdne reči USA voči Sýrii, upozorňujúc, že nesmie prechovávať Irackých utečencov pred spravodlivosťou USA. Sýria tvrdo poprela prechovávanie kohokoľvek zo Saddámovho režimu a ešte stále to popiera. Tiež popiera, že má zbrane hromadného ničenia a povedala, že inšpektorom USA sa nepovolí hľadať v Sýrii zbrane hromadného ničenia, ako to robili v Iraku.

Správy *Debka* oznámili, že sa rezervoval špeciálny pozemok a vybavenie na morskom pobreží Sýrie, čo bude sídlo pre Saddámovu rodinu, ak nie pre samotného Saddáma, a niektorých z jeho kabinetu. *Debka* tiež oznámila, že USA mali blízko k vojenskej akcii proti Sýrii v sobotu 13. apríla, kedy si veliteľia USA uvedomili, že zatiaľ, čo boli zahľbení do Bagdadu- nejaké veľké ryby - a mnoho malých rýb- unikli cez hranicu do Sýrie. Vojenské zdroje *Debka* oznámili, že tímy Sýrskej vojenskej spravodajskej služby čakali na sýrskej strane hranice, triediac utečencov do skupín a rozptyľujúc ich. Potom špeciálne sily USA, ako hlásili spravodajcovia, uháňali k hranici, ale kvôli dlhej hranici, takej pôrovitej vplyvom terénnych ťažkostí, zachytili iba niekoľko utečencov.

Asi po týždni napätia, počas ktorého si mnohí mysleli, že USA môžu uvažovať o útoku na Sýriu, sa začal zmierňovať prejav prichádzajúci z Washingtonu, štátny sekretár Colin Powel hovorí o návšteve Sýrie počas svojej činnosti cez Stredný Východ a minister zahraničných vecí Sýrie Farouk Shara povedal, že Sýria uvíta návštevu ako *“gesto dobrej vôle.”* *“Bol som dva krát v Sýrii a očakával som, že znova pocesťujem do Sýrie, aby som mal veľmi otvorenú a priamočiaru diskusiu s mojím kolegom, ministrom zahraničných vecí a s prezidentom Bashar Assadom”*, povedal Powel pre tlač v stredu, 16. apríla.

U.S. hovoria, že nemajú v úmysle napadnutie Sýrie. Sýria svojím gestom dobrej vôle ponúkla vydať k potrestaniu 8 stíhaných, vysoko postavených Iračanov. Uvidí sa, ako to uspeje vo Washingtone.

ÚNOSCA ACHILLE LAURO ZATKNUTÝ V BAGDADE

Neočakávanou *“mimoriadnou odmenou”* vojny v Iraku bolo zatknutie Abu Abbasa, únoscou talianskej výletnej lode Achille Lauro a vraha Leona Klinghoffera. Potom, čo 18 rokov unikal väzeniu, špeciálne operačné sily USA zatkli Abbasa v Bagdade v pondelok, 16. apríla. Ukázalo sa, že Abbas je stále unikajúcou korisťou. Krátko po únose v r. 1985 ho egyptskí štátni úradníci vzali do väzenia, a vysadili na lietadlo do Tuniska. Americké prúdové lietadlo zachytilo lietadlo a prinútilo ho pristáť na Sicílii, ale Talianski štátni úradníci mu dovolili utiecť do Juhoslávie.

Abbas upútal medzinárodnú pozornosť v r. 1985, keď sa neďaleko egyptského prístavu Said členovia malej odštiepeneckej skupiny PLO (Organizácie za oslobodenie Palestíny), známej ako PLF (Ľudový front za oslobodenie Palestíny) zmocnili lode Achille Lauro. Počas incidentu boli stovky pasažierov, vrátane Klinghoffera a jeho ženy vzatí ako rukojemníci. Leona zastrelili a jeho telo a stoličku hodili cez palubu. Ostatných

pasažierov prepustili po dvojdňovom utrpení a komando sa vzdalo egyptským autoritám, ktorí potom zahnali zabijákov do ústredia PLO v Tunisku.

Abbas potom zmizol. Na talianskom súde za svojej neprítomnosti bol uznaný vinným a odsúdený na doživotie vo väzení v r. 1986, ale žiadny trest si nikdy neodpykal. Neskôr sa Abbasova skupina PLF presťahovala do Bagdadu. Dnes Abbas popiera, že stál za únosom lode, hovoriac, že partizáni mali v úmysle iba použiť výletnú loď na vklznutie do Izraela.

Palestínčan Abu Abbas strávil väčšinu svojho zrelého života plánovaním útokov na Izrael, vrátane jedného, alebo dvoch nevydarených vzdušných útokov, ktoré keby sa podarili, by boli veľkolepé. Roky prežíval Abu Abbas v stálom pohybe po krajine, objavoval sa tu i tam a poskytoval interview reportérom. Ohľadom svojej práce povedal: *“Môže to byť nebezpečné, ale ja sa nebojím. Budem len pokračovať vo svojej práci.”*

V skutočnosti Izrael dovolil Abbasov návrat do Gazy v r. 1996, aby hlasoval za dôležitú rezolúciu za Palestínsky parlament v exile, zriekajúceho sa volania po zničení Izraela. Potom vykonal ešte niekoľko návštev.

Po niekoľkých rokoch, počas ktorých sa Abbas vyhýbal zatknutiu a Taliansko nevyvinulo žiadne vážne úsilie na jeho zadržanie, USA upustili od rozkazu na jeho zatknutie. Ale v januári v r. 2003 bol nútený utiecť z Káhiry, pretože zistil, že USA ho znova hľadajú. Nakoniec v apríli r. 2003, ako armáda USA obkľúčila Bagdad a tanky USA začali prechádzať celými jeho ulicami, taktika Abba sa skončila.

Palestínčania reagovali nahnevane na správu o Abbasovom zatknutí. Saeb Erekat, so svojou zvyčajnou aroganciou, povedal: *“Žiadame administratívu USA, aby okamžite prepustila Muhammada Abbasa a rešpektovala dočasnú dohodu z r. 1995 medzi PLO a Izraelom..., podpísanú prezidentom USA Billom Clintonom.”* Upriamil pozornosť na fakt, že dohody z Oslo zahrňujú klauzulu, ktorá hovorí, že členovia PLO nemôžu byť zatknutí alebo súdení za skutky spáchané pred septembrom 1993. Avšak USA hovoria, že dohody *“nevytyčujú špecifickú povinnosť USA oslobodiť niekoho od skutkov proti občanom USA”* (Jpost, 18. apríl). Súčasne USA zvažujú, či Abbasa súdiť, alebo ho odovzdať Taliansku, aby si odpykával trest vo väzení, nakoľko tam v r. 1986 bol uznaný vinným. Tak či onak, zdá sa, že tento muž bude konečne platiť za svoje zločiny.

SPORNÉ REFORMY PALESTÍNSKEJ SAMOSPRÁVY

Na jednej strane sa zdá, že sa členovia PS skutočne naučili nejaké lekcie z druhej vojny v zálive. JPost hlási, že *“vojna v Iraku podporila Arabské a Palestínske reformy, ktorí veria, že prišiel čas pre skutočnú zmenu v Arabskom svete”*, čo sa začalo zbavením sa arabských despotov a ich skorumpovaných režimov. *“Je čas, aby Arabský svet obrátil stranu represie”*, hovoria. Okrem iného začali arabské noviny publikovať obrázky loďstva USA v Saddámových palácoch, ako aj obrázky bývalých irackých väzňov za Saddámovej éry, so známkami mučenia na ich telách. Zároveň zastávajú názor,

že arabskí prezidenti, emiri a monarchovia musia zmeniť svoje spôsoby vládnutia, inak by ich mohol postihnúť ten istý koniec ako Saddáma. Väčšina autorov hovorí o potrebe väčšej demokracie a ľudských právach vo svojej domovine.

Všetko toto je dobré a povzbudzujúce. Zdá sa, že niektorí Arabi porozumeli jadrú vecí. Na druhej strane v palestínskej vláde nie je jasné, či sa uskutočnia nejaké skutočné reformy. Sotva ustanovený predseda vlády Mahmoud Abbas (Abu Mazen) si vybral svoj kabinet, už narazil na problém s Arafatom, ktorý neschválil niektorých ľudí z Abbasovej voľby. Toto samozrejme naznačuje, že Arafat nikdy nemyslel reformu v prvom rade vážne a iba súhlasil ustanoviť predsedu vlády kvôli medzinárodnému tlaku. Človek by si mohol myslieť, že so začiatkom pádu diktátorov Stredného Východu, a keď Arafat uvidí nápis na stene, prispôsobí sa. Ale očividne sám seba nevidí ako *“diktátora”*.

Vydanie v *JPost* z 18. apríla oznámilo, že predstavitelia EÚ a skupina amerických kongresmanov sa nedávno stretli s Arafatom v jeho centrále Ramalláhu a naliehali na neho, aby nechal Abbasa vymenovať svoj kabinet, podľa možnosti čo najskôr. Jeden Arafatov poradca povedal, že tí, ktorých sa to týka *“robia pokrok a predpovedali prielom do piatku alebo soboty”*. Ale toto všetko pochádza z toho istého starého despotizmu. Predseda vlády by sa mal zodpovedať iba parlamentu, v tomto prípade Palestínskej zákonodarnej rade. Nemusel by bežať k *“tvrdému mužovi”* pre schválenie svojich činov. Toto jasne naznačuje, že sa ešte neurobili podstatné reformy, hoci by PS mohla ísť dobrým smerom.

Stretnutie medzi Arafatom a Abbasom, naplánované na piatok večer sa zrušilo kvôli nesúhlasu ohľadom Abbasovho schválenia vymenovať bývalého bezpečnostného šéfa Gazy Muhammada Dahlana ako ministra bez ministerského kresla, zodpovedného za vnútornú bezpečnosť. Abbas dúfal, že toto vymenovanie by dovolilo Dahlanovi čeliť militantným skupinám, nepriateľským voči akejkoľvek usadlosti s Izraelom. Sám Abbas dúfa, že spôsobí koniec dvojročnej Intifáde a snaží sa vmanévrovať tie správne kádre na správne miesta, aby tak napomohol tomuto kroku.

Centrálne rada Fatahu usporiadala v sobotu večer stretnutie v Ramalláhu. Toto stretnutie, ktorému predsedal Arafat bolo zvolané, aby prediskutovalo zostavenie nového Palestínskeho kabinetu. Avšak keď Arafat oznámil, že plánuje si podržať kontrolu nad bezpečnostnými silami (ako opozícia proti bývalému bezpečnostnému šéfovi Dahlanovi za jeho ministerské kreslo bezpečnosti), Abbas zúrivo odchádzal zo stretnutia. *“Toto je môj kabinet a ak sa ti to nepáči, odchádzam”*, Abbas údajne kričal Arafatovi do tváre pred svojím odchodom. Zdá sa, že bezpečnostný post nebol jediný problém. Podľa článku *JPost* *“Abbas bol obzvlášť rozzúrený, keď Arafat odmietol akceptovať väčšinu z ministrov v novom kabinete a nielen Muhammeda Dahlana”*. (20. apríl). Jeden člen Fatahu, ktorý sa zúčastnil stretnutia povedal, že Arafat bol v *“hysterickom rozpoložení”* a kričal nadávky na Abbasa a iných zúčastnených. *“Bol skutočne nervóznym, telo sa mu chvelo a pery sa mu rozčúlením triasli”*, dodal.

Podľa spravodajcov sa Arafat utíšil potom, čo Abbas odišiel a požiadal niekoho, aby sa snažil priviesť Abbasa späť na stretnutie, ale nastávajúci predseda vlády sa odmietol vrátiť. Do soboty večera Abbas ešte stále odmietal upustiť od niektorého zo svojich kandidátov, alebo zmeniť svoj zoznam. *“Arafat chce byť skutočný predseda vlády”*, povedal jeden zdroj. *“Jednoducho nemôže prijať myšlienku, že by sa delil o moc s niekým iným”*. Podľa spravodajcov USA medzitým naliehali na Abbasa, aby vzdoroval tlaku od Arafata ohľadom ustanovenia členov kabinetu.

Skrátka, Arafat sa stavia proti Abbasovmu kabinetu, pretože nechce reformy a snaží sa pevne udržať toľko moci, koľko je to možné. Diktátor, ako Saddám Hussein, Arafat ešte stále nevidel nápis na stenách Bagdadu. Chce stáť na čele až do konca. Druhý dôvod, prečo sa protiví Abbasovi je kvôli tomu, že tak Izrael, ako i USA sú Abbasovi priaznivo naklonení a smerujú k rozhovoru s ním. Inými slovami, Arafat sa bojí, že nakoniec bude odsunutý stranou.

Ariel Šaron hovorí, že Abbas, alebo Abu Mazen je muž, *“s ktorým som sa v minulosti niekoľkokrát stretol. Chápe, že Izrael nemožno zlomiť použitím terorizmu”*. Šaron zamýšľa pozvať Abbasa na rozhovor, len čo bude stanovený PS kabinet, ale v čase písania týchto správ to ešte nedostalo konečnú formu.

ŠARON MÔŽE DEMONTOVAŤ USADLOSTI

Predseda vlády Ariel Šaron urobil vyhlásenia v tom zmysle, že jemu je zverené konečné vytvorenie Palestínskeho štátu. Zdá sa, že cíti, že je to nevyhnutné. V tomto spojení hovoril o potrebe *“odísť z miest, ktoré sú spojené z celým priebehom našej histórie”*, mysliac tak usadlosti v Judei a Samárii. Predseda vlády bol za tieto komentáre tak chválený, ako i zosmiešnený.

Jeden z prvých, kto mu gratuloval, bol Tommy Lapid zo strany Šinnui, ktorý povedal, že Šaronove slová by mohli raziť cestu k otvoreniu mierových rozhovorov s Palestínčanmi a arabskými susedmi Izraela. Lapid sľúbil, že jeho strana bude podporovať Šarona v tejto *“miernej diplomatickej línii”*. Na druhej strane Uzi Landau zo strany Likud pripomenul Šaronovi, že jeho strana zamietá myšlienku Palestínskej štátnosti a namiesto toho podporuje myšlienku, aby Palestínčania mali určitú mieru suverenity.

V interview s Haaretzom Šaron povedal: *“Konečne tu bude Palestínsky štát. Dívam sa na veci predovšetkým z našej perspektívy. Nemyslím si, že musíme vládnuť nad iným ľudom a riadiť ich životy. Myslím si, že na to nemáme silu. Je to veľmi ťažké bremeno na národe a pozdvihuje to etické problémy a ťažké ekonomické bremená.”* (Jpost, 14. apríl). Ale Šaron odmietol otvoriť diskusiu na túto dôležitú otázku, sľúbiac, že bude rozsiahla diskusia na túto tému, akonáhle sa vydá *“Cestná mapa”*.

V priebehu svojich poznámok Šaron používal výraz *“bolestivý ústupok”*. Keď sa ho opýtali, či tá fráza nebola falošná, povedal: *“Určite nie. Vychádza z hĺbky mojej duše.”*

Pozrite, hovoríme o kolíske židovského ľudu". Nuž, tým viac je to dôvod dlho a intenzívne premýšľať, skôr než sa vzdajú usadlosti.

"Betlehem, Šilo, Beit El... Viem, že sa budeme musieť rozlúčiť s niektorými týmito miestami", povedal Šaron. *"Ako Žida ma to trápi. Ale som sa rozhodol vyvinúť každé úsilie na získanie usadlosti. Rozumová nutnosť získať usadlosť prenáša moje pocity"*. Ale pred Šaronom budú problémy, ak bude pokračovať so svojim plánom uznať Palestínsky štát. Po prvé, Národná náboženská strana vyhrážala, že prestane podporovať vládu v tú chvíľu, ako Šaron uzná takýto štát. Budú však i iní v jeho strane, ktorí pripravia Šaronovi ťažké chvíle, ak to myslí vážne s Palestínskym štátom, skôr než vysloví na verejnosti slová pre "medzinárodné premrhanie".

TERORIZMUS POKRAČUJE – IZRAEL OPERUJE V ZÁPADNOM BREHU

Hoci to zostalo nejako nepovšimnuté kvôli vojne v Iraku, Izraelské operácie na Západnom brehu a pásme Gazy za posledných niekoľko týždňov chytili do siete niekoľko najdôležitejších teroristov, rovnako aj menej militantov. V usilovných akciách "zlomiť väz" militantom, IDF operoval na rôznych miestach, vrátane Gazy, Nablusu, Tulkarmu, Jeninu a iných miestach. 8. apríla strela z vrtuľníka zasiahla auto v meste Gaza, ktoré riadil vodca Hamasu Said al-Arabid, zabijúc tak jeho a dvoch ďalších členov Hamasu, tak isto aj päť civilistov. O niekoľko dní neskôr, ďalší útok vrtuľníka IDF zabil staršieho veliteľa Islamského džihádu a výrobcu bômb Mahmouda Zatma, tiež v meste Gaza. Títo teroristi boli zodpovední za smrť mnohých Izraelčanov. Asi v ten istý čas bol zastrelený utečenec Fatahu v Tulkarme zatiaľ, čo niekde inde na Západnom brehu bola urobená razia na niekoľko podozrivých teroristov a boli zatknutí.

Podľa bezpečnostnej služby Shin Pet, bolo viac než 100 členov teroristickej infraštruktúry Hamasu v Nabluse, Tulkarme, Kalklyi a Jenine, chytených, alebo zabitých, vrátane tých, ktorí stáli za minuloročným útokom na Netanyu počas sederu (židovskej slávnosti). Podľa *Ma'ariv*, zo 63 agentov, ktorí tvorili vojenskú štruktúru Hamasu, bolo 37 chytených a 22 zlikvidovaných vo vojenskej akcii zatiaľ, čo iba štyria zostali na slobode. Toto niektorých viedlo k myšlienke, že Hamas na Západnom brehu by mohol byť "zlikvidovaný".

Okrem hore zmienených operácií, 9. apríla IDF, dozvediac sa o hrozivom raketovom útoku Kassam na Izraelské komunity, vstúpil Beit Hanun do severného pásma Gazy. Naraziac na silný odpor, IDF vo výmennej paľbe s Palestínskymi militantmi zranil niekoľko z nich. Avšak táto operácia nebola celkom úspešná a o niekoľko hodín neskôr boli rakety Kassam odpálené pri dvoch Izraelských usadlostiach. Tiež boli odpálené mímometné granáty na židovské komunity v pásme Gazy. Pri týchto útokoch neboli žiadne zranenia. IDF pokračoval v pátraní po zbraniach a militantoch.

Potom, v priebehu víkendu 19.-20. apríla, IDF urobil ďalší rozsiahly vpád do Gazy, aby zajal agentov Hamasu a Islamského džihádu a tiež sa zamerl na tunely v Rafahu, používaných na pašovanie zbraní z Egypta do krajiny. Podľa správ, toto je jeden

z najväčších vojenských vpádov do pásma Gazy za obdobie 30-tich mesiacov bojovania. V čase písania týchto správ bolo v tejto operácii zabitých 5 Palestínčanov a niekoľko zranených. Tiež bol zabitý jeden vojak IDF a traja boli zranení, dvaja ľahko a jeden vážne. Operácia v Rafahu a v pásme Gazy zahŕňala elitu vojenskej jednotky z brigády Givati, bojové inžinierske vojsko a tiež vzdušné sily. Vpád bol zahájený práve, keď sa Palestínski vodcovia ponáhľali splniť dobrovoľný konečný termín na vymenovanie novej Palestínskej vlády. Tiež boli nové operácie v Nabluse a na iných miestach v Západnom brehu.

NOVÁ IRACKÁ VLÁDA SA MÔŽE SNAŽIŤ O DOBRÉ VZŤAHY S IZRAELOM

Nakoľko Spojené štáty začínajú znovu vybudovať Irak, bola by príležitosť pre židovský štát zlepšiť putá s ďalším arabským susedom. Tak hovorí Matthew Berger v článku *Miftah.org* zo 16. apríla. Táto nádej sa upla na Ahmena Chalabiho, vodcu opozičnej skupiny Irackého národného kongresu, ktorý v nedávnych rokoch upevnil vzťahy s Washingtonom, a ďalej ich budoval v americko-židovskej komunite.

Chalabiova skupina bola poverená, aby pomohla vojenským jednotkám USA nastoliť poriadok v Bagdade a niektorí to vidia ako znamenie, že Kongres chce hrať veľkú rolu v dočasnej vláde, ktorú USA dúfajú povzbudiť. Kongres očividne urobil snahu získať vplyv Židov vo Washingtone i v Jeruzaleme a týmto spôsobom chcel získať viac podpory pre svoju záležitosť. Židovská komunita na svojej strane videla príležitosť pripraviť cestu pre lepšie vzťahy medzi Irakom a Izraelom, ak bude Kongres hrať rolu v novej vláde. *“Pretože Saddám bol taký proti-izraelský, nádejou je, že všetky Saddámove taktiky sa znovu prezrú, vrátane jeho vzťahu s Izraelom a Spojenými štátmi”*, povedal Tom Neumann, riaditeľ židovského inštitútu pre národné bezpečnostné otázky.

Akokoľvek, pretože Iracký národný kongres, vedený Chalabim, nemá silnú podporu v Iraku, nakoniec by to mohlo pracovať proti úsiliu raziť cestu vzťahom s Izraelom. Uvedomelá podpora Židov pre Chalabiho by mohla *“vraziť klin medzi Chalabiho a iné ozbrojené sily v irackej opozícii”*, povedal hovorca židovského inštitútu pre Národné bezpečnostné otázky. Bolo by *“omnoho prospešnejšie, keby židovské skupiny zasiahli k ným (irackým) skupinám, ako sú Kurdi”*, informoval ten istý hovorca.

Ďalšou nevýhodou je, že vymenovanie vojenského vodcu Bushovou administratívou a podpora disidentskej skupiny so zväzkami k Izraelu už nahrávala sprisahaneckým teóriám v Arabskom svete, že USA išli do vojny v Iraku pre prospech Izraela. Takto sa všetky strany budú musieť pohybovať opatrne, ak sa budú podozrenia klásť na dobré zväzky, raziace cestu medzi Izraelom a novou Irackou vládou.

Spojené štáty dali veľkú sumu peňazí Irackému národnému kongresu. Tiež dali menšiu sumu ďalšej opozičnej skupine, Irackému národnému hnutiu a tiež nejaké peniaze Irackému projektu pre budúcnosť, takže je niekoľko ďalších skupín, ktoré by mohli židovské komunity rozvíjať.

Tiež by sa nemalo zabúdať, že iracký antagonizmus voči Izraelu časovo predchádza Saddáma niekoľko desaťročí, pretože jednotky irackej armády napadli Izrael v r. 1948, spolu s ďalšími arabskými národmi. A tak priateľské vzťahy s Izraelom nie sú hotovým výsledkom. Ešte stále s odchodom Saddáma a s novou vládou v procese tvorenia je tu konečne príležitosť pracovať pre lepšie vzťahy. Môžeme dúfať, že izraelská vláda preukáže múdry postoj voči *“novému Iraku”* v nasledujúcich niekoľkých mesiacoch a rokoch a toto zase bude opätované zo strany Iraku.

“...A učiním ťa veľkým národom a požehnám ťa a zvelebím tvoje meno a budeš požehnaním. A požehnám tých, ktorí ťa žehnajú a tých, ktorí ti zlorečia, prekľajem a budú požehnané v tebe všetky čel'ade zeme.” (1 M. 12:2,3).

Lonnie C. Mings
Jeruzalem

Debata o Jeruzaleme

Pred rokmi sa odohrávala veľká debata medzi Pánom Husseinim (známi “Trójskym koňom”, zomrel na infarkt) a pánom Zeevim (zavraždený Izraelský minister známy výrokom “Deportujte ich všetkých”). Čo sa týka teritórií a zvlášť Jeruzalema, pán Hussein obširne hovoril o svojom pôvode tiahnúcim sa vyše 600 rokov dozadu, Al Aqsa mešita postavenej pred stáročiami, a ako títo židia prišli iba pred 50 rokmi a začali “okupovať” Palestínu, “našu krajinu”.

Pán Zeevi sa postavil pódium. Najskôr poukázal na to, že mešita bola postavená na existujúcich zvyškoch Židovského najsvätejšieho chrámu, ktorý bol postavený takmer 2000 rokov pred Islamom samotným. Že veľa židovských svätých a /alebo historických pamiatok v oblasti, ako Masada, mnohé synagógy ako aj Abrahámov hrob, Ráchelin hrob, Jozefov hrob, hrob Kráľa Dávida atd. Všetky časovo predčili Islam o niekoľko storočí. Potom hovoril o medzinárodnej histórii, Balfourskej deklarácii, Lige národov, OSN (Organizácie spojených národov) atd., aby poukázal na to, že s týmito na mysli, Izrael by bol oveľa väčší ako jeho súčasné rozmery. Potom hovoril o tom, že téma teritórií bola “modifikovaná” Arabmi v roku 1948, a “oslobodený” alebo “znovudobytý”, nie okupovaný roku 1967. Potom hovoril o fakte, že Gaza patrila Egyptu. Že Egypt, ako súčasť mierovej dohody, vlastne dal Gazu Izraelu. To iste sa stalo s prenechaním Jordána. “Západný breh, alebo Judea a Samária”.

Nakoniec zdvihol dve knihy, aby ich diváci videli. Povedal: pán Hussein, toto je vaša najsvätejšia kniha, Korán, napísaná takmer pred 1400 rokmi. Študoval som je pozorne, od začiatku do konca. Hľadal som a pokúšal som sa spočítať, koľko krát sa v Koráne spomína Jeruzalem. Nenašiel som. Ani jediná zmienka Jeruzalema v celom Koráne. Nula. A zdvihnúc druhú knihu, povedal: toto je naša najsvätejšia kniha, Tóra. Napísaná pred takmer 3400 rokmi. Takmer 2000 rokov pred vašim Koránom. Čítal som ju a spočítal, koľko krát je Jeruzalem spomenutý v našej Tóre. Vyše 70 tisíc krát. 70 tisíc krát, pred vašim Koránom, pán Hussein. Takže teraz mi prosím povedzte, pán Hussein, kto okupoval koho? Kto tu je “okupovateľ” ?.

V miestnosti zavládlo absolútne ticho.

Preklad zo sprav „National Unity Coalition for Israel“

„Na твоjích múroch, Jeruzaleme, ustanovím strážcov, ktorí po celý deň a po celú noc nebudú nikdy mlčať. Vy teby, ktorí pripomínate Hospodina, nemajte pokoja!“ (Iz. 62:6)

MÚR MODLITEB

LIST MODLITEBNÉHO STRÁŽCU

Máj 2003 / Lyyar 5763

DRUHÁ VOJNA V ZÁLIVE SA KONČÍ BEZ RAKIET SCUD

“Tvoja je, Hospodine, veľkosť, moc, dôstojnosť, sláva i velebnosť, ved’ Tvoje je všetko na nebi i na zemi. Tvoje je kráľovstvo, Hospodine. Ty si ten, ktorý sa ako hlava vypína nad všetkým. Bohatstvo a česť sú od Teba, Ty panuješ nad všetkým. Vo svojej ruke máš silu a moc...” (1 Kron. 29:11-12)

Vojna nazvaná *Operácia Iracká sloboda* bola po všetkých stránkach zvláštna. Jej vývoj neprebíhal vo viacerých veciach podľa očakávaní. Mnohí si mysleli, že vojna sa skončí za “pár dní”, ale v skutočnosti jej hlavná etapa trvala približne tri týždne. Čiastočne to bolo spôsobené otáľaním koalíčných síl s použitím plnej odstreľovacej kapacity, aby nezničili irackú infraštruktúru a nezabili veľa civilistov. Ďalšie očakávanie alebo obava bola v tom, že keď Saddám zistí, že stráca moc, použije niektorú formu zbraní hromadného ničenia proti Izraelu. Ani to sa nestalo. Po tretie, mnohí očakávali, že boj o Bagdad môže trvať týždne, čoho dôsledkom bude strata mnohých životov na strane koalície. Nič také sa taktiež neudialo. Nakoniec, namiesto konečnej zdrvujúcej porážky irackých síl, kedy by Spojené štáty a Británia mohli vyhlásiť “vít’azstvo”, vojna sa viac-menej rozdrobila na série menších, nestupňujúcich sa bojov. Najdôležitejšou skutočnosťou pre Izraelčanov je v každom prípade to, že Saddám je preč (prinajmenšom ho už nevidno a nie je vo funkcii), a že proti Izraelu neboli podniknuté žiadne útoky. Nebezpečný diktátor odišiel zo susedstva, dúfajme, že natrvalo. Za to môže byť Izrael naozaj vd’áčný.

- **Ďakujte Bohu** za ochranu “zrenice svojho oka” počas nebezpečnej vojny v Iraku, ktorá však ešte neskončila.

PRÍNOS VOJNY V IRAKU

“Spievajte Hospodinu novú pieseň! Lebo vykonal divné veci: pravica Jeho pomohla Mu i Jeho sväté rameno.” (Ž. 98:1)

- **Vzdávajte vd’aku** za to, že náš Boh je ten, ktorý môže vyvodit’ dobré aj z tej

najhoršej situácie, akú si vieme predstaviť.

Z tejto vojny môže vzísť niekoľko prospešných vecí. Nielenže sa zo scény vytratil Saddám Husajn (je možné, že bol zabitý), ale ďalší nebezpeční diktátori preukázali určité známky kajúcnosti. Od ukončenia vojny v Iraku hrá Severná Kórea na jemnejšiu nôtu a sýrsky Bašar Assad, napriek počiatočnej bojovnosti, dáva teraz najavo známky záujmu o spoluprácu so Spojenými štátmi. Assad dokonca ponúkol, že vydá niektorých vysoko-postavených Iračanov, ktorí v čase, keď už bolo jasné, že iracké sily budú porazené, utiekli do Sýrie. Ak by sa Spojeným štátom podarilo presvedčiť Sýriu, aby pritiahla opraty Hizballahu, potom by bola celá vec plusom pre Izrael. Ďalší prospech, ktorý môže Izrael zožať je v tom, že niektoré opozičné skupiny ako napr. Iracký národný kongres, ktoré budú možno súčasťou novej irackej vlády, vyjadrili záujem vytvoriť si s Izraelom normálne vzťahy. Ak sa tak stane, vzťah Iraku s Izraelom by bol po Jordánsku a Egypte tretí v tejto oblasti. Sýria by sa potom ocitla ako "sám vojak v poli" a mohla by byť prinútená krotiť svoje nepriateľské zameranie.

- **Modlite sa, aby Boh** držal uzdu teroristickým skupinám sponzorovaným Sýriou a Iránom.

"Oslobod' ma od páchatel'ov neprávosti, zachovaj ma pred krvilačnými mužmi." (Ž. 59:3)

PASCHA 2003

"Nech Izraelci slávia paschu v stanovený čas. Slávte ju v jej určený čas: štrnásteho dňa... podvečer podľa všetkých ustanovení a predpisov." (4 M. 9:2-3)

- **Ďakujte Bohu**, že počas tohtoročných osláv Paschy sa nestali žiadne väčšie incidenty.

V stredu 16. apríla večer sa v celom Izraeli zišli Izraelčania a ich priatelia v domácnostiach a oslavovali jedno z najslávnostnejších období roka. Bezpečnosť bola na najvyššom stupni, akú kedy pisateľ tohto listu zažil. Počas sviatku Paschy bolo ohlásených viacero upozornení na teroristické akcie. Západný breh bol uzavretý a Jeruzalem strážila polícia a vojaci takmer na každom rohu. V prvých 48-ich hodinách sviatku Paschy *Debka* hlásila, že izraelské sily prekazili päť palestínskych samovražedných teroristických útokov. V oblasti Nablusu, Tulkarmu a Betlehema na Západnom brehu uväznili desať potenciálnych bombových útočníkov a nováčikov vrátane žien.

- **Chváľte Boha** za príležitosť pripomínať si a oslavovať Jeho úžasné skutky spasenia a ďakujte za to, že tohto roku boli Izraelčania počas sviatočného obdobia prevažne v bezpečí.

"...keď uvidím krv, prejdem popri vás a nestihne vás zhubná rana, keď budem bit' Egyptskú krajinu." (2 M. 12:13)

TERORIZMUS V PALESTÍNE ZOSTÁVA NEPOTLAČENÝ

“Hospodin skúma spravodlivého i bezbožného, lež Jeho duša nenávidí milovníka násilia.” (Ž. 11:5)

- **Úpenlivo proste Boha**, aby priviedol radikálov k rozumu a dal im vidieť, že nekončiaci kolobeh násilia a krviprelievania ich nikam neprivedie – iba ak k smrti.

Zdá sa, že militantní Palestínčania nepatria k tým, ktorí sa z irackej vojny naučili dôležité lekcie. Radikálne hnutia ako Hamas a Islamský džihád sľubovali, že po ukončení vojny v Iraku ešte vystupňujú vojnu proti Izraelu. V posledných týždňoch, aj keď kvôli vojne v zálive sa tomu nevenovala veľká pozornosť, Izrael zasahoval v mnohých mestách na Západnom brehu ako aj v Pásme Gazy. Niekoľkých hľadaných aktivistov odstránili a mnoho ďalších uväznili. Zadržaní boli aj samovražední bomboví útočníci vrátane niekoľkých žien, skôr ako by mohli splniť svoje poslanie. Na dôvažok, v Rafah bolo objavených najmenej 17 tunelov na pašovanie zbraní do palestínskych oblastí z Egypta. K tomu všetkému, na niekoľko izraelských miest a usadlostí boli odpálené rakety Kassam (posledná, ktorá bola vystrelená, spôsobila požiar na streche jednej izraelskej budovy). Všetko toto poukazuje na to, že Palestínčania sa vôbec nepoučili a sú rozhodnutí pokračovať v násilí a krviprelievaní vo falošnej nádeji, že jedného dňa rozhodne “porazia” svojho protivníka, Izrael.

- **Modlite sa**, aby bola zlomená moc militantných aktivistov.
- **Proste Boha**, aby ochraňoval Izrael ako aj tých Palestínčanov, ktorí s ním túžia žiť v mieri.

“Pretože máš oddávna nepriateľský postoj, synov Izraela si vydal napospas meču... Preto, ako že žijem – znie výrok Hospodína Pána -, spustím ťa z krvi a krv ťa bude prenasledovať...” (Ez. 35:5-6)

ARAFAT BRÁNI REFORMÁM V PS

“Lebo Tvoja neprávosť poučuje tvoje ústa a volíš si jazyk chytrákov.” (Jób 15:5)

- **Modlite sa**, aby Boh zobral tohto nekajúcneho teroristického vodcu na zodpovednosť. Nežiadame Boha, aby ho zabil, ale aby mu zobral moc – podľa svojej vôle.

Arafat, dokazujúc, že nemá v podstate žiadny záujem o reformy a chce zostať diktátorom “Saddámovho štýlu”, presúva starosti s ustanovením ministerského predsedu na svoj kabinet. Základným problémom je, že Arafat nevie odovzdať právomoc a sám chce byť predsedom vlády. Abu Mazen, ktorý chce ukončiť *Intifádu* a uskutočniť základné reformy, vytvoril reformistický kabinet. V čase písania tohto listu však Arafat v mnohom nesúhlasí s jeho výberom, najmä s osobou Mohammeda Dahlana, ktorý by mal byť šéfom bezpečnosti (inými slovami protiteroristickou štrbinou). Na stretnutí, ktoré Arafat zvolal na sobotu 19. apríla, a na ktorom pokračoval vo svojich námietkach proti Mazonmu výberu sa Abu Mazen ohradil slovami: “Toto je môj kabinet; ak sa vám nepáči, ja odchádzam.” Arafat predpokladá problémy s Abu Mazonom, preto sa pohráva s myšlienkou, že zostavením kabinetu poverí Nabila Šaata, ktorého už dokonca poslal do

Cairo, aby zistil, aká tam vládne atmosféra. Podľa *Debky* však USA oznámili Arafatovi, že ak nedovolí Abu Mazenovi mať svoj kabinet, stiahnu mierový plán. Mali by si uvedomovať dôsledky takéhoto konania a Arafat snád' uvidí "písmo na stene".

- **Úpenlivo proste Boha**, aby spôsobil skutočnú, účinnú zmenu medzi Palestínčanmi, tak aby ich vláda viac nebola rukou pre teroristov.
- **Proste Boha**, aby naložil s Arafatom podľa svojej vôle, ale tak, aby viac nebol problémom pre Izrael.

"Lebo zlosynovia budú vyráti, no dúfajúci v Hospodina vlastniť budú zem." (Ž. 37:9)

KONČÍ SA OBDOBIE DAŽĎOV; KINNERET JE TAKMER PLNÝ

"...hoci sa aj nenechal bez osvedčenia, ale činil dobre, dával vám z neba dažde a úrodné časy a naplňoval vás pokrmom a potešením." (Sk. 14:17)

- **Chváľte Boha** za hojnosť dažďa a snehu, ktorý padal počas dlhej chladnej zimy 2002-2003.

V čase písania tohto listu to vyzerá, akoby sa daždivé obdobie končilo. Aj keď je predpokladaný občasný dážď a ešte sú nejaké zrážky, zdá sa, že veľké dažde už neprídu. Pokiaľ viem, v tomto čase úroveň Kinneretu ešte nedosiahla maximum; do tejto hranice chýbajú asi tri stopy (približne 1 m), čo môže doplniť rozpúšťajúci sa sneh. Situácia je o toľko lepšia ako kedykoľvek od roku 1992, že sa môžeme len radovať a ďakovať Bohu za dostatok dažďa. Izrael musí byť počas nastávajúcich horúcich mesiacov rozvážny, ale situácia s vodou už nie je kritická.

- **Modlite sa**, aby izraelské úrady videli nielen potrebu uchovať vodu, ale aj nasadiť všetku energiu na zavedenie systému odsolovania morskej vody.

"Ďakujte Hospodinu, lebo je dobrý, lebo naveky trvá Jeho milosť! Nech povie Izrael: Naveky trvá Jeho milosť!" (Ž. 118:1-2)

V Mesiášovom mene,
Lonnie C. Mings

Projekt MŮR MODLITIEB organizuje medzinárodná organizácia

Kresťanskí priatelia Izraela (CFI) so sídlom v Jeruzaleme:

CFI, P.O.Box 1813, Jerusalem 910 15, ISRAEL

E-mail: cfí@cfijerusalem.org; www.cfijerusalem.org

Na Slovensku a v Českej republike zabezpečuje tento projekt občianske združenie Chevra.

Out of Zion

"...lebo zo Siona vyjde zákon
a slovo Hospodínovo z Jeruzalema." (Izaiáš 2:3)

Slovo z kázne
Dwight
a Keren Pryor
(Jerusalem)

ABRAHÁM...

Abrahám: "... uveril Bohu a počítalo sa mu to za spravodlivosť." (Galatským 3:6)

Avraham Avinu ("Náš Otec Abrahám") je slovné spojenie, ktoré môžeme často nájsť v židovskej a rabínskej literatúre. Ako také ho však nenájdeme v Tanachu (Starý Zákon). Ale v Novom zákone sa vyskytuje niekoľko krát - v evanjeliách, v skutkoch aj v listoch apoštolov. Toto by nás nemalo prevrpať, nakoľko teologické zmýšľanie, tradície a terminológia mudrcov a rabínov vysvetľovali židovský pohľad na Ježiša a jeho prvých nasledovníkov.

Dwight a Keren Pryor

Abrahám bol považovaný za prvého nasledovníka judaizmu a neskôr sa stal patriarchom židovského národa. Vážia si ho pre jeho mnohé dobré vlastnosti ako múdrosť, odvaha, vášeň v láske k Bohu, pohostinnosť, štedrosť a pre jeho predurčenie učiť "*svoje deti a svoj dom pokračovať v ceste PÁNOVEJ a robiť to, čo je správne a spravodlivé.*" Ale nado všetko ostatné je Abrahám uznávaný pre svoju vieru. Je absolútnym stelesnením Habakukovho slávneho výroku: "*Spravodlivý bude žiť svojou vierou.*"

Práve z tohto dôvodu je Abrahám centrom teologického obrazu Novej zmluvy. Pre tých z nás, ktorí sme pred tým boli pohanmi, byť v Mesiášovi vierou neznamená len stať sa súčasťou Božej rodiny, Izraela, ale aj súčasťou Abrahámovho potomstva. Stávame sa účastníkmi zmlúv, zaslúbení a požehnaní, udelených Abrahámovmu potomstvu. Mojžiš sa stáva našim učiteľom (Moše Rabbeinu), ale Abrahám našim otcom (Avraham Avinu).

Robíme dobre, ak si uvedomujeme naše rodinné dedičstvo a vážime si patriarchu našej viery. Môžeme sa od neho naozaj veľmi veľa naučiť, a ako Ješuo vi nasledovníci sme povolani "*kráčať v šlapajach viery, ktorú mal náš otec Abrahám.*" Aká bola jeho viera a ako to súvisí so zmluvou Všemohúceho a ním.? Skúsme sa pozrieť na Abraháma a jeho vieru z hebrejského uhla pohľadu.

ZÁKLAD VIERY

Emunah [hAYnFwmé'] je hebrejské slovo pre vieru. V niektorých dôležitých významoch sa líši od svojej gréckej obdoby slova pre vieru – “*pistis*” [πίστις] a anglického “*belief*”. Ak si vyjasníme túto skutočnosť, prinesie nám to nové svetlo do novozákonného vysvetlenia viery (ako napríklad do často opakovaného vysvetľovania vzťahu medzi vierou a skutkami). Tiež nám to pomôže v novom svetle uvidieť Abraháma, “*otca všetkých, ktorí veria*” a naučiť sa niečo nové v našom živote v Mesiasovi.

Slovo “*emunah*” sa po prvý krát objavuje v Biblii v Tóre, v 17-tej kapitole knihy Exodus. Jeho použitie na tomto mieste stanovuje základný význam tohto slova pre všetky jeho nasledujúce výskyty v Písme a vykresľuje základnú pravdu o viere z Hebrejskej perspektívy. Situácia, ktorú opisuje 17-ta kapitola knihy Exodus je bezdôvodný a zákerný útok Amalecha na čerstvo vykúpené deti Izraela na ich ceste v ústrety ich stretnutiu s ich Bohom na hore Sinai.

“A Jozua urobil tak, ako mu povedal Mojžiš, bojoval proti Amalechovi. A Mojžiš, Aron a Húr vyšli na vrch toho brehu. A bolo, dokiaľ držal Mojžiš svoju ruku zdvihnutú, premáhal Izrael; ale keď spustil svoju ruku, premáhal Amalech. A keďže boli ruky Mojžišove ťažké, vzali kameň a položili pod neho, a sadol naň, a Áron a Húr podpíerali jeho ruky, jeden z jednej a druhý z druhej strany, a tak stály jeho ruky pevne až do západu slnka. Tak porazil Jozua Amalecha i jeho ľud ostrím meča.”

(Exodus 17:10-13).

Kľúčový výrok je vo verši 12: “... a tak stály jeho ruky pevne...” (vaj’hi jadaiv emunah, hAYnCwmé'-wy_AdAy-yBihyaw). Slovo “*pevne*” je vlastne prekladom hebrejského

slova pre vieru, “*emunah*”. Táto dôležitá pravda ľahko uniká anglickým a slovenským čitateľom Biblie. A preto nemôžu pochopiť, že “*emunah*” v podstate vyjadruje stálosť, vytrvalosť, pevnosť, zotrvačnosť, vernosť a oddanosť. Jedným slovom, základom hebrejského poňatia viery je naozaj vernosť. Mojžišove ruky zostali pevné až do západu slnka a skrze jeho vernosť Izrael triumfoval nad svojimi nepriateľmi. Vernosť je víťazstvo, ktoré premáha svet.

**“V HEBREJSKOM
MYSLENÍ ZNAMENÁ
VIERA VIAC, AKO
VERIŤ V NIEČO;
ZNAMENÁ BYŤ
VERNÝ NIEKOMU.”**

V Hebrejskom myslení znamená viera viac, ako veriť v niečo; znamená byť verný niekomu. Áno, “*emunah*” súvisí so slovom pravda a znamená dôveru, alebo vieru. Ale je to viac než duševný súhlas s pravdivými výrokmi, alebo istota, pochádzajúca z rozumového presvedčenia. Viera sa stáva úplne hebrejskou až vtedy, keď je absolútne verná. Mohli by sme to nazvať “*plnosťou viery*”. Biblická

viera je aj dôvera, aj dôveryhodnosť; aj presvedčenie aj trvalé rozhodnutie. Avšak viera stojí, alebo padá na základe vernosti. *“Ak nebudeš stáť pevne vo svojej viere, tak nebudeš stáť vôbec.”* Ak si to nebudeme uvedomovať, tak budeme ukrátený o vieru nášho otca Abraháma.

VIERA, DÔVERA A ABRAHÁM

Zoberme do úvahy, čo urobil Abrahám. Uveril Bohu (v’he-emin ba-Adonai, ýhAwhyJab-
ꞑYimé’ehíw) a Boh ho uznal, alebo počítal za spravodlivého (cedakah, -hAꞑqAdíc). *“Uveril”*, alebo *“he’emin”* súvisí s tým úžasným Hebrejským slovom *“Amen”*. Hlavná myšlienka môže byť vyjadrená takto: *“Abrahám povedal Bohu Amen”*. Veď tomu, že Boh je jeden, veria aj démoni. Takže, čo bolo osobité a doporučenia hodné na viere nášho otca Abraháma?

Abrahám uveril a veril Bohu, a Boh ho počítal za spravodlivého – preto, že žil svojou plnosťou viery. Inými slovami, jeho viera bola zdokonalená a naplnená jeho vernosťou. Abrahám bol stály vo svojej odovzdanosti Bohu, takže s ním Boh mohol počítať. On veril Bohu a bol dôveryhodným pre Neho. On sa nepotácal, ale bol pevný vo svojom rozhodnutí a ustálený vo svojej poslušnosti v chodení s Bohom.

Pre mnohých kresťanov sú otázky: *“Veríš Bohu?”* a *“Veríš v Boha?”* rovnaké. V grécko-rímskom spôsobe nášho myslenia máme celkom prirodzene tendenciu redukovat’ vieru iba na presvedčenie, alebo uistenie, čo je tiež pravda. Grécke sloveso *“verit”* – *“pisteuo”* [πιστεύω] znamená skutok viery, alebo dôvery v niečo, alebo v niekoho. Pravá viera je v skutočnosti základnou zložkou Nového zákona učiaceho o viere. Ale, ako sme už poznamenali, biblická viera je viac, než iba veriť v niečo, je to byť neochvejne verný Niekomu – tomu, ktorý je verný a spravodlivý. Inšpirované apoštolské texty, ktoré voláme Novou Zmluvou vychádzajú a sú postavené na Hebrejských základoch Tanachu a Židovskej teológie. Základom tejto tradície je *“emunahovské”* ponímanie viery.

EL EMUNAH

Vernosť, alebo *“emunah”* je jednou z najcennejších a najvernejších charakterových čít Boha samotného. **“Hospodine, Bože Zástupov! kto je ako ty, mocný Hospode? A čo ako tvoja pravda (emunah), ktorá je vôkol teba?”** (Žalm 89:9)

V poslednom dni svojho života Mojžiš v prorockej reči povedal: **“Lebo budem hlásať meno HOSPODINOVI (JHVH). Vzdajte velebnosť nášmu Bohu! Skalo, ktorej dielo je dokonalé! Lebo všetky jeho cesty sú spravodlivým súdom. Silný Boh verný (El Emunah), u ktorého nieta nepravosti; spravodlivý je a priamy.”** (5. Mojžišova 32:3-4)

Ešte aj uprostred strašného Božieho trestu nad jeho spurnými deťmi a Jeruzalemom samotným, rmútiaci sa prorok Jeremiáš našiel útechu v Božej zmluve oddanosti a vernosti. **“Toto vše odpoviem svojmu srdcu; preto sa nadejem: Chet. Je to mnohonásobná milosť (chesed) HOSPODINOVA, že sme nevyhynuli docela; lebo neprestaly jeho zľutovania. Sú nové každého rána; veľká je tvoja vernosť (emunah).” (Plač Jeremiášov 3:21-23)**

Nieje prekvapujúce, že Božia milosť (chesed) a Jeho vernosť (emunah) sa v Písme často uvádzajú spolu. Chesed je hebrejské poňatie Božej milosti, ktoré hovorí o tom, že Boh nás našiel a učinil s nami zmluvu a potom k nej pripojil svoju vernosť a oddanosť. Aj keď je Izrael nestály, On zostáva verný, pretože je Bohom, ktorý oplýva milosťou a vernosťou (chesed v'emunah). A preto stále, ale hlavne v ten požehnaný deň Šabatu **“Dobre je oslavovať Hospodina a spievať tvojmu menu žalmy, ó, Najvyšší! Zvestovať za rána tvoju milosť (chesed) a tvoju pravdu (emunah) po nociach.” (Žalm 92:2-3)**

VIERA V JEŽIŠA / VIERA JEŽIŠOVA

Tieto ústredné vlastnosti Boha Izraela, milosť a vernosť (chesed a emunah) sú najviac ukázané v osobe Jeho Syna, Ješuu, a v tom, čo urobil na kríži. Kvôli Otcovej úžasnej milosti a Synovej vrúcnjej vernosti môžeme byť my zmierení s Otcom a stať sa členmi Božej rodiny, ako adoptovaní synovia a dcéry.

Nikde nie je toto veľkolepé zjavenie vyslovené presvedčivejšie a výstižnejšie, ako v Pavlovom liste komunite židovských a ne-židovských veriacich v Ríme. S našim hebrejským ponímaním plnosti viery môže byť ešte viac osvetlený jeden z Luterových a potom aj Protestantských obľúbených textov o viere: **“No, teraz je zjavená spravodlivosť Božia bez zákona, osvedčovaná zákonom i prorokmi, avšak spravodlivosť to Božia skrze vieru Ježiša Krista cieľom všetkých a na všetkých veriacich.” (Rimanom 3:22-23)**

Koho je tá viera, o ktorej sa tu rozpráva? Novozákonná gréčtina je otvorená pre obidve alternatívy: “viera v Ježiša Krista” aj “viera Ježiša Krista”. Pre hebrejské myslenie je taká dvojnásobnosť prínosom, nie nezdarom. Pre rabínsky vyučeného apoštola Pavla je dôležité potvrdiť obidve pravdy. Druhá časť verša zdôrazňuje, že táto “*spravodlivosť*”, alebo tento Boží spásonosný čin, ktorý vykonal, aby uviedol veci do poriadku je prideľený “*tým, ktorí veria*”. Na druhej strane, na to, aby ich viera bola účinná, musí byť jej základom viera Ježišova – Jeho vernosť až po smrť na kríži, ako obeť zmierenia za naše hriechy. Je to vernosť Ježišova, ktorá nás zachraňuje a prijíma ju vierou.

To, čo nás zachraňuje, je Ješuov skutok poslušnosti až po smrť, a nie iba púhy duševný súhlas z našej strany. Nie sme spasení z našich skutkov, sme spasení Ním – ak to prijímame vierou a uplatňujeme vernosťou. Jeho plnosť viery (dôvera a vernosť) je nám

počítaná za spravodlivosť. Ako aj Jeho Otec v nebi, Ježiš tiež oplýva milosťou (chesed) voči nám; a ako náš otec Abrahám, aj Ježiš chodil vernosťou (emunah). On je naozaj z potomstva Abrahámovho, takže tí, čo sú v Mesiášovi, majú podiel na zmluvách, zaslúbeniach a požehnaníach, daných patriarchovi našej viery.

CHODIŤ VIEROU

Takže aká by mala byť naša reakcia? Ako by sme mali žiť? Biblický vzor je jasný a pevný v oboch knihách Biblie: Boží akt milosti musí byť vždy sprevádzaný vernosťou zo strany Jeho ľudu. Sme spasení Jeho darom milosti, ale je od nás vyžadované chodenie vo vernosti. Musíme robiť dobré skutky, pre ktoré sme boli stvorení a pre ktoré sme sa zaviazali v Mesiášovi Ježišovi – skutky, ktoré Boh pripravil, *“aby sme v nich chodili.”*

Plnosť viery (emunah) je chodenie, cesta, charakterizovaná stálosťou, trvalosťou, pevnosťou, vernosťou a oddanosťou. Máme živý príklad pre takýto druh spravodlivého života, *“muža viery”* a *“otca verných”*, Abraháma. Aj my budeme požehnaní, ak budeme *“chodiť v šľapajach”* jeho vernosti.

Habakuk 2:4 je kľúčovou osou, okolo ktorej sa točí celá teológia Nového Zákona. Nie je prekvapujúce, že židovská tradícia sa na tento text pozerá, ako na jeden zo súhrnných princípov celej Tóry. Inými slovami, všetkých 613 mitzvot môže byť zhrnutých najvýstižnejším spôsobom touto jednou, obsahujúcou iba tri slová v hebrejčine: *“v'cadik be'emunato v'jih'jeh”* [hʔ4eyíxy-wB0tAnCwmé'eGb-qyGiYdaví w]. Doslova, *“spravodlivý, svojou vernosťou – on bude žiť!”*

Toto je základ biblickej viery, a bez takéhoto druhu viery *“nie je možné zaľúbiť sa Bohu.”* 11. kapitola listu Židom, Sieň Slávy, oceňuje tých spravodlivých, ktorých verné životy a ešte aj úmrtia sú živými príkladmi Habakuka 2:4. Medzi nimi je *“Avraham Avinu”*. Keď čítate tento biblický text, nahraďte slovo viera slovom vernosť pre plňšie porozumenie otca našej viery.

“Vierou Abrahám súc volaný poslúchol, keď mu kázal Boh, aby vyšiel zo svojej vlasti a išiel na miesto, ktoré mal dostať za dedičstvo. A vyšiel bez toho, že by bol vedel, kam ide. Vierou pohostínol v zemi zaslúbenia ako v cudzej a býval v stánoch s Izákom a Jakobom, so spoludedičmi toho istého zaslúbenia. Lebo očakával mesto, majúce základy, ktorého remeselníkom a staviteľom je Bôh.” (Židom 11:8-10).

“LECH L'CHAI” “LECH AHARAI”

Slovo od Pána, ktoré dostal Abrahám na to, aby začal svoju púť, bolo: *“Lech L'cha!”*. [Bšíl-^ael]. *“Chod'-ty-vpred!”* Slovo *“Lech”* vychádza zo základu slova *“halach”* [čaloh], čo znamená ísť, prísť, chodiť. Je to základ dôležitého rabínskeho termínu *“halacha”* –

ako židovskí ľudia chodia, alebo idú vpred s Bohom, v poslušnosti Jeho prikázaniam, tak, ako je to podávané ich tradíciou.

Podstatnejší je príkaz, daný Abrahámovi, v Hebrejčine súvisiaci s pozvaním, ktoré rozšíril Ježiš pre tých, ktorí dávajú svoje srdcia, aby sa stali Jeho nasledovníkmi: *“Lech Aharai!”* *“Nasleduj ma”* – je obvyklý preklad, ale doslovne to môže byť vyjadrené, ako *“Chod’ za mnou!”*, alebo *“Chod’ vpred so mnou.”*

Abrahám bol *vyslaný* Bohom na misiu; reagoval vo svojej plnosti viery a Boh ho urobil otcom ľudí, vyvolených na to, aby zjavil sám seba na Zemi. V nápadnej paralele, keď *“nadišla plnosť času, Boh vyslal Svojho Syna,”* Ježiša, na misiu, objednanú základmi Zeme. Aj On chodil vo svojej plnosti viery a naplnil to, kvôli čomu bol poslaný.

Výsledkom Jeho spravodlivých skutkov je, že my, ktorí veríme, sme adoptovaní do Božej rodiny, ako synovia a dcéry. Skrze Božieho Syna sa Abrahám stáva našim otcom. Do srdca **“ste vzali ducha synovstva, v ktorom voláme: Abba, Otče!”(Rimanom 8:15)**. On nás potom povoláva *“Kráčajte za mnou!”* – nasledovať Syna, byť Ješuovím žiakom, v stále väčšej plnosti viery. Týmto spôsobom kráčame v šlapajach nášho otca, Abraháma. Takže pochopme správne patriarchu našej viery a plne uveďme do praxe jeho vernosť – na slávu jeho Boha, ktorý sa stal aj našim Bohom, ten pravdivý a jediný Boh.

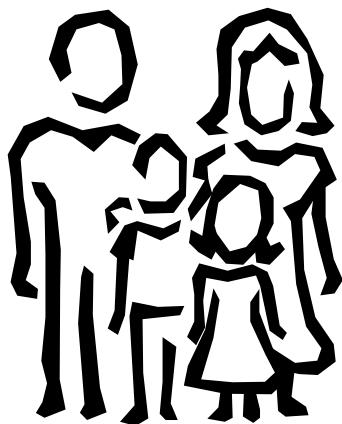
**“JE TO JEŽIŠOVA
VERNOSŤ, KTORÁ
NÁS ZACHRAŇUJE
A PRIJÍMAME JU
VIEROU.”**

Dwight A. Pryor je zakladateľom a Prezidentom Centra pre Židovsko-Kresťanské štúdiá v Dayton, Ohio (www.jcstudies.com).

*Autorské práva: 2002 Dwight A. Pryor
Všetky práva vyhradené. Použitie so súhlasom.*

Kto má dve košele, nech dá tomu, kto nemá

Luk. 3:11

**Zber šatstva
do 31. Júla 2003**

**Výzva platí len pre Slovenskú republiku.
Pre Českú republiku pripravujeme akciu neskôr.**

**Ak sa rozhodnete nám poslať šatstvo,
PROSÍME VÁS
prečítajte si podmienky a spôsob zaslania.**

Ďakujeme za pochopenie.

Podmienky pre zasielanie šatstva

1. Oblečenie je moderné a nehanbil by som sa ho nosiť aj sám.
2. Je oprané a funkčné (gombíky, zipsy...).
3. Je ožehlené a pekne poskladané.
4. Je vložené do banánových kartónových krabíc, zalepených páskou a označených vhodným vekom príjemcu, pohlavia a ročným obdobím, v ktorom je možné ho nosiť.

Spôsob zasielania šatstva

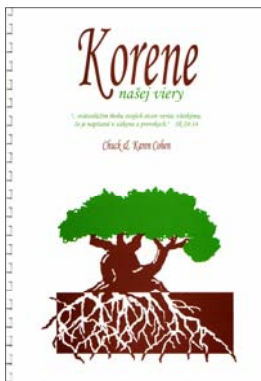
Najlacnejší spôsob dopravy šatstva do Žiliny je formou spešninou cez Železnice Slovenskej republiky.

Postup:

- informujte sa na vašej železničnej stanici (na miesto, kde treba zakúpiť spešninový list - tlačivo, na miesto podania balíku, na požiadavky balenia obsahu balíka, koľko kg môže mať jeden balík, a pod.)
- do spešninového listu uvádzajte v kolónke "12 informácie pre prijímateľa" telefónne číslo **5640 536**

Pre názornosť cien uvádzame, že balík o hmotnosti 20 kg zaslaný zo vzdialenosti 200 km, bude stáť okolo 100 Sk.

Balíky zašlite na adresu: **Chevra, Hollého 40, 010 01 Žilina**

KORENE NAŠEJ VIERY

Všetky základné učenia Nového zákona majú korene hlboko v Tanachu, preto je pre plné pochopenie týchto učení podstatné, aby sme sa zahlbili do ich hebrejskej pôdy. Ich biblický základ prenikal srdcia a mysle Ježiša a pisateľov Nového zákona. Len budovaním na týchto základoch mohol Duch Boží použiť týchto mužov pre vysvetlenie skutočného významu alebo pre „naplnenie“ Božieho prikázania.

Chuck a Karen Cohen
Jeruzalem, Izrael

Cena 80,- Sk

VÍTAZSTVO V MODLITEBNOM BOJI

Klejj Sjöberg (autor knihy) sa narodil v roku 1933 v Štokholme vo Švédsku ako najstarší syn zo šiestich detí. Keď mal 18 rokov, bezprostredne zakúsil Boha cez vieru v Ježiša Krista. Vo veku 23 rokov založil vo Švédsku svoj prvý zbor. V roku 1961 šiel do Pakistanu so svojou ženou Lenou a tam spolu slúžili 11 rokov, zakladali zbory a rozbiehali Biblickú školu plného evanjelia v Lahore. Po návrate do Švédska založil zbor v Järfälla, na predmestí Štokholmu. Desať rokov bol vedúcim príhovorcov za Švédsko. Od roku 1983 slúžil v mnohých krajinách na všetkých kontinentoch vyučovaním o modlitbe a o duchovnom boji a pracoval s modlitebnými hnutiami, ktoré sa modlili za mestá a národy.

Cena 70,- Sk

Ponúkame vám brožúrky, ktoré hovoria o histórii Izraela, proroctvách a židovských sviatkoch ako aj o jedinečnosti Jeruzalema.

**40 dôležitých
faktov
z histórie
Izraela**

Clarence H. Wagner Jr.
(formát A5)

40,- Sk

**12 Klúčov
k Izraelu
v proroctvách
dneška**

Clarence H. Wagner Jr.
(formát A5)

35,- Sk

**12 Klúčov
k pochopeniu
Izraela
v Biblii**

Clarence H. Wagner Jr.
(formát A5)

30,- Sk

Vianoce

Clarence H. Wagner Jr.
(formát A5)

30,- Sk

Chanuka

Clarence H. Wagner Jr.
(formát A5)

30,- Sk

**„Práve pre túto
chvilú“
- porozumenie
Purimu**

Clarence H. Wagner Jr.
(formát A5)

30,- Sk

**Pri zakúpení
všetkých brožúrok
naraz vám
ponúkame
zľavu 40,- Sk.
Spolu zaplatíte
220,- Sk**

**15 Klúčov
k pochopeniu
jedinečného
Jeruzalema**

Clarence H. Wagner Jr.
(formát A5)

35,- Sk

**Lekcie
zo Šavuótu
(z Letníc)**

Clarence H. Wagner Jr.
(formát A5)

30,- Sk

Židovské piesne v hebrejčine

**NO-
CD**

**VÉ
a**

KADOSH (Svätý) - Michaela Záhorská ***cena 330,- Sk za CD a 160,- Sk za MC*** ***(250,- Kč za CD a 125,- Kč za MC)***

Zoznam piesní:

Kadosh I

Yismechu Hashamayim

Ani Ma-Anim

Israel

Lecha Dodi

Piha Patcha

Kadosh II

Schifni Kamayim

Gam Ki Elech Bege

Baruch Ha Ba

Yerushalayim, Hevenu Shalom

Ruach

Yerushalayim Shel Zahav

Pre Slovenskú republiku:
Chevra, Hollého 40 , 010 01 Žilina
Banka: ČSOB, a.s., Legionárska 1,
012 22 Žilina
č.ú.: 107656253/7500 (SKK)

Pre Českú republiku:
Chevra, Smetanova 523, 739 61 Třinec
Banka: ČSOB, a.s., Lidická 1264,
739 61 Třinec
č.ú.: 180773659/0300 (CZK)

Tel./ Fax: +421-41-56 40 536

MC !!! E-mail: chevra@chevra.sk, WEB: www.chevra.sk